

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. balandžio 24 d. Nr. 21RE-398

(AG-195/06-2026)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Vytauto Kurpuveso, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė) ir Ingos Morkvėnienės (pranešėja), sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei, dalyvaujant atsakovės Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos įgaliotai atstovei (duomenys neskelbtini),

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos (duomenys neskelbtini) skundą atsakovei Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybai dėl 2026 m. vasario 9 d. sprendimo panaikinimo (trečiasis suinteresuotas asmuo uždaroji akcinė bendrovė „Bitė Lietuva“).

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja (duomenys neskelbtini) (toliau – ir pareiškėja) skundu Komisijos prašo:
1. Panaikinti Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos (toliau – ir Tarnyba, RRT, atsakovė) 2026 m. vasario 2 d. sprendimą (Komisijos pastaba: prie skundo pridėtas Tarnybos 2026 m. vasario 9 d. dokumentas Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo atsakoma į pareiškėjos 2026 m. vasario 2 d. skundą (toliau – Sprendimas)) kaip nepagrįstą ir neteisėtą. 2. Įpareigoti Tarnybą per Komisijos nustatytą terminą iš naujo išnagrinėti mano skundą ir priimti naują sprendimą, kuriuo būtų pripažinta, kad UAB „Bitė Lietuva“ veiksmai (45 GB blokavimas ir papildomų tarifų taikymas) yra neteisėti. 3. Įpareigoti uždaroją akcinę bendrovę (toliau – UAB) „Bitė Lietuva“ (toliau – ir trečiasis asmuo, Bendrovė) atkurti 45 GB duomenis ir grąžinti neteisėtai nuskaičiuotus mokesčius (arba kompensuoti jų vertę).

Komisijos narės 2026 m. kovo 24 d. Nr. 21RE-283 sprendimu atsisakyta priimti nagrinėti Komisijoje pareiškėjos skundo dalį dėl reikalavimo „3. Įpareigoti UAB „Bitė Lietuva“ atkurti 45 GB duomenis ir grąžinti neteisėtai nuskaičiuotus mokesčius (arba kompensuoti jų vertę)“.

Pareiškėja skunde nurodo, kad nesutinka su visu RRT sprendimu. Pažymėjo, kad RRT konstatavo, jog Bendrovė teisėtai užblokavo 45 GB duomenų paketą ir pritaikė papildomus tarifus, nes per 4 mėnesius daugiau laiko praleidau užsienyje. RRT neįvertino, kad išvykimas buvo laikina komandiruotė, o ne nuolatinis gyvenimas (duomenys neskelbtini). Pareiškėja paaiškino, kad nuo (duomenys neskelbtini) jos nuolatinė gyvenamoji vieta deklaruota Lietuvoje ((duomenys neskelbtini) administracijos 2026 m. sausio 13 d. Pažyma Nr. (duomenys neskelbtini). 2025 m. kovo 28 d. sudarė laikinąją darbo sutartį su (duomenys neskelbtini) (Nr. (duomenys neskelbtini)), tą pačią dieną buvo išleista į laikiną komandiruotę (duomenys neskelbtini) (įsakymas Nr. (duomenys neskelbtini), laikotarpis 2025 m. kovo 31 d. – 2025 m. rugsėjo 30 d.). 2025 m. liepos 5 d. Bendrovė vienašališkai užblokavo 45 GB mano apmokėto plano „Saugiau neriboti GB“ duomenų ES/EEE šalyse ir pradėjo taikyti didmeninius tarifus. Apie galimus apribojimus buvo informuota tik dviem SMS (2025 m. gegužės 31 d. ir 2025 m. birželio 15 d.), kurios neįspėjo apie visišką blokavimą ir neatsižvelgė į pateiktus komandiruotės dokumentus. RRT netinkamai taikė ES Reglamento (ES) 2016/2286 3

straipsnio 1 dalį ir 2 straipsnio 1 dalies a punktą – „pastovus ryšys“ su Lietuva egzistuoja (deklaruota gyvenamoji vieta, darbo sutartis su Lietuvos įmone, 35 metų lojalumas operatoriui). Išvykimas buvo laikinas darbo tikslais (komandiruotė), o ne nuolatinis persikėlimas. RRT ignoravo proporcingumo principą ir individualias aplinkybes. Sprendimas yra formalus ir neatitinka Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo bei ABTĮ 8 straipsnio reikalavimų.

Tarnyba atsiliepime nurodė, kad su skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą

Atsiliepime atkreipė dėmesį, kad analogiški pareiškėjos nusiskundimai jau buvo nagrinėjami Komisijoje ir 2026 m. sausio 21 d. sprendimu Nr. 21RE-67 (AG-1069/07-2025) atmesti kaip nepagrįsti. Kaip ir teikdama 2026 m. sausio 5 d. atsiliepimą į Komisijos 2025 m. gruodžio 23 d. raštą Nr. 19R-5288 (bylos Nr. AG-1069/07-2025), RRT pakartotinai pažymi, kad pagal 2016 m. gruodžio 15 d. Europos Komisijos įgyvendinimo Reglamento (ES) 2016/2286 (toliau – ir ES reglamentas 2016/2286), kuriuo nustatomos išsamios sąžiningo naudojimo taisyklių taikymo, papildomų mažmeninių tarptinklinio ryšio mokesčių panaikinimo tvarumo vertinimo metodikos taikymo ir prašymo, kurį to vertinimo tikslu turi pateikti tarptinklinio ryšio paslaugų teikėjas, teikimo taisyklių 3 straipsnio 1 dalį, tarptinklinio ryšio paslaugos savojoje šalyje taikoma kaina teikiama tik tiems vartotojams, kurie paprastai gyvena paslaugų teikėjo valstybėje narėje arba turi su ja pastovų ryšį, susijusį su dažnu ir ilgalaikiu buvimu jos teritorijoje. Pagal to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punktą, pastovus ryšys gali būti grindžiamas, pavyzdžiui, ilgalaikiu įdarbinimu, savarankiška veikla, nuolatinėmis studijomis ar kitomis analogiškėmis aplinkybėmis. Nagrinėjamu atveju vertinamas pastovus ryšys su Lietuva, kadangi pareiškėja naudojasi teikėjos paslaugomis, kuri veikia Lietuvos Respublikoje. Įvertinus pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skundą ir kartu pateiktą medžiagą, buvo nustatyta, kad pareiškėja nuo 2025 m. kovo mėn. pabaigos gyveno ir dirbo (duomenys neskelbtini). Ši aplinkybė buvo įvertinta, tačiau ji nepaneigia fakto, jog pareiškėja mobiliojo ryšio paslaugomis dažniau naudojosi ne Lietuvos Respublikos teritorijoje. Atsižvelgiant į tai ir vadovaujantis taikytinu ES reglamentu 2016/2286 bei paslaugų teikimo sutarties nuostatomis, konstatuotina, kad teikėja, iš anksto informavusi pareiškėją trumposiomis žinutėmis (SMS), turėjo teisę taikyti paslaugų naudojimo apribojimus ir papildomus mokesčius. RRT atkreipė dėmesį, jog siekdama visapusiškai įvertinti pareiškėjos skundą, kreipėsi raštu į teikėją, prašydama pateikti visą reikalingą informaciją dėl pareiškėjos skundo. Teikėja, atsakydama RRT paaiškino, kad pagal šalių sudarytą sutartį nurodytam numeriui taikomas mokėjimo planas „Saugiau neriboti GB“. Pagal minimą planą suteikiami neriboti pokalbiai, SMS ir interneto duomenys Lietuvoje, 1000 SMS ir 1000 min. į ES/EEE šalis bei 50 GB duomenų keliaujant ES/EEE teritorijoje. Sutartyje nurodyta, kad paslaugų naudojimuisi ES/EEE šalyse taikomi apribojimai, priklausantys nuo buvimo trukmės užsienyje ir paslaugų naudojimo apimtys, o detalios sąlygos pateikiamos teikėjos interneto svetainėje. Taip pat nurodyta, kad įprastos plano sąlygos taikomos tik tuo atveju, jei klientas nuolat gyvena Lietuvoje, vykdo čia veiklą ar turi kitų ryšių su šalimi. Tais atvejais, kai per 4 mėnesių laikotarpį daugiau paslaugų sunaudojama ir daugiau laiko praleidžiama ES/EEE šalyse nei Lietuvoje, gali būti taikomi papildomi mokesčiai. Teikėja pažymėjo, kad per minėtą laikotarpį pareiškėja daugiau laiko praleido užsienyje ir intensyviau naudojosi paslaugomis ne Lietuvoje, todėl 2025 m. gegužės 31 d. ir 2025 m. birželio 15 d. pareiškėjai išsiųsti įspėjamieji SMS pranešimai. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja nuo 2025 m. kovo mėn. pabaigos neturėjo nuolatinio ryšio Lietuvoje, teikėjos teigimu, ji pagrįstai taikė paslaugų apribojimus, apie kuriuos pareiškėja buvo informuota. Minėti apribojimai numatyti sudarytoje sutartyje su teikėja ir atitinka aukščiau minėtas reglamentavimo nuostatas. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad visa pareiškėjos skunde nurodyta informacija jau buvo įvertinta RRT nagrinėjant pirminį skundą 2025 m. liepos 7 d. Pareiškėjai pateikus patikslintą skundą Komisijai 2025 m. gruodžio 20 d. ir Komisijai prašant RRT pateikti atsiliepimą, RRT nustatė, jog nebuvo pateikta jokių naujų duomenų ar faktų, galinčių pakeisti ankstesnes išvadas.

Pareiškėjai pakartotinai pasikreipus į RRT 2026 m. vasario 3 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini), buvo nustatyta, kad minimas skundas yra grindžiamas tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios jau buvo nurodytos ir įvertintos ankstesniame pareiškėjos skunde, pateiktame

RRT 2025 m. liepos 7 d. Nors 2026 m. vasario 3 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) skunde reikalavimai suformuluoti kitaip, RRT nustatė, kad jų esmė išlieka tapati, kadangi jie kyla iš tų pačių aplinkybių, kurios jau buvo išsamiai įvertintos ir dėl kurių RRT buvo pasisakiusi. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, RRT Sprendimu informavo pareiškėją, kad naujų faktinių aplinkybių ar teisiškai reikšmingų duomenų, galinčių pakeisti ankstesnio vertinimo išvadas, skunde nepateikta. RRT pateikė Sprendimą į pareiškėjos 2026 m. vasario 3 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) pateiktą skundą, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 23 straipsnio 6 dalies nuostata, pagal kurią „Skundas nenagrinėjamas, jeigu teismas ar tas pats viešojo administravimo subjektas jau yra priėmęs administracinės procedūros sprendimą tuo pačiu klausimu ir asmuo nepateikia naujų faktinių duomenų, leidžiančių ginčyti sprendimą <...>. Apie sprendimą nenagrinėti skundo pranešama asmeniui ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo skundo gavimo dienos“. RRT atkreipia Komisijos dėmesį, kad pateikė atsakymą Sprendimu pareiškėjai per 4 darbo dienas nuo skundo gavimo, kartu su Sprendimu pridėjo prieš tai siųstą atsakymą ir paaiškino, kad pareiškėja kreipėsi dėl to paties klausimo, kuris jau buvo nagrinėtas ir pasisakyta RRT išvada, todėl pareiškėjos skunde pateikti argumentai laikytini nepagrįstais.

Tarnybos atstovė Komisijos posėdžio metu palaikė atsiliepimo argumentus, prašė skundą atmesti.

Trečiasis asmuo atsiliepimo į pareiškėjos skundą nepateikė. Trečiajam asmeniui pranešimas apie posėdį ir procesiniai dokumentai per Komisijos Dokumentų valdymo bendrąją informacinę sistemą (DBSIS) bei prisijungimo į posėdį nuoroda išsiųsti elektroninio pašto adresu (duomenys neskelbtini).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Tarnybos 2026 m. vasario 9 d. priimto Sprendimo teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Remiantis bylos medžiaga, nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. vasario 2 d. kreipėsi į Tarnybą, pateikdama „Skundą dėl UAB „Bitė Lietuva“ neteisėtai pritaikytų tarptinklinio ryšio apribojimų ir mokesčių“ (toliau – ir Skundas, 2026 m. vasario 2 d. Skundas) (Tarnyboje registruotas 2026 m. vasario 3 d., Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame nurodė, kad kreipiasi, prašydama ištirti Bendrovės veiksmus ir įpareigoti operatorių nutraukti pareiškėjos teisių pažeidimą. 2025 m. liepos 5 d. Bendrovė vienašališkai ir neteisėtai užblokavo 45 GB pareiškėjos apmokėto mobiliojo ryšio plano „Saugiau neriboti GB“ duomenų, skirtų naudoti ES/EEE ir pritaikė papildomus mokesčius, motyvuodama sąžiningo naudojimosi taisyklių pažeidimu. Nurodė, kad yra ilgametė Bendrovės klientė, jos nuolatinė gyvenamoji vieta yra deklaruota Lietuvos Respublikoje, tai įrodo jos stabilūs ir nuolatiniai socialiniai bei ekonominiai ryšiai su Lietuva. Nuo 2025 m. kovo 30 d. laikinai buvo (duomenys neskelbtini), kur vyko darbo tikslais kaip komandiruota darbuotoja, buvimas užsienyje buvo laikino pobūdžio. Nepaisant pareiškėjos stabilių ryšių su Lietuva, Bendrovė formaliai pritaikė 4 mėnesių stebėjimo taisyklę ir apribojo pareiškėjos plano paslaugas, ignoruodama ES tarptinklinio ryšio reglamento nuostatas, kurios gina tokius vartotojus kaip pareiškėja. Pateikė oficialių rašytinį skundą Bendrovei, kuriame išdėstė faktines aplinkybes, teisinius argumentus ir savo reikalavimus, tačiau operatorius problemos neišsprendė / į skundą atsakė neigiamai / neatsakė per nurodytą terminą. Prašė Tarnybos įpareigoti Bendrovę: 1. Atstatyti pareiškėjos mokėjimo planui „Saugiau neriboti GB“ priklausančius, bet 2025 m. liepos 5 d. užblokuotus 45 GB duomenų, skirtų naudoti ES/EE šalyse; 2. Grąžinti visas neteisėtai nuskaičiuotas lėšas, kurios buvo pritaikytos kaip papildomi mokesčiai už tarptinklinio ryšio paslaugas; 3. Kompensuoti patirtą žalą. Pareiškėja nurodė, kad pridėda ir pridėjo prie Skundo gyvenamosios vietos deklaravimo pažymos kopiją, laikino buvimo (duomenys neskelbtini) pobūdį įrodančių dokumentų (įsakymo dėl komandiruotės) kopijas, SMS žinučių, gautų iš Bendrovės, nuotraukų kopijas, oficialaus skundo, siųsto Bendrovei, kopiją, Bendrovės atsakymų į pareiškėjos kreipimąsi kopijas.

Iš prie Skundo pridėtų priedų matyti, kad pareiškėja 2026 m. sausio 23 d., 24 d. elektroniniais laiškais kreipėsi į trečiąjį asmenį; nurodė, kad kreipiasi dėl 2025 m. liepos 5 d. užblokuoto mokėjimo

plano „Saugiau neriboti GB“ (50 GB ES/EEE riba, liko 45 GB) atstatymo. Nurodė, kad plano blokavimas įvyko po laikinos komandiruotės (duomenys neskelbtini) (2025 m. kovo 30 d. - planuotas grįžimas į Lietuvą). Užblokuoti liko 45 GB iš jau apmokėto plano. SMS pranešimai (2025 m. gegužės 31 d. ir birželio 15 d.) buvo neaiškūs, neįspėjo apie blokavimą ir tarifų šuolį. Yra lojali klientė 35 metus, ryšiai su Lietuva išlieka (gyvenamoji vieta deklaruota LT). Reikalavimai (per 14 dienų): atkurti pilną planą „Saugiau neriboti GB“ nuo blokavimo datos. Grąžinti skirtumą už taikytus didmeninius tarifus (0,0266 Eur/min., 0,0018 Eur/MB). Kompensacija 100 EUR už sukeltus nepatogumus. Nurodė, kad pridėda darbo sutartį (duomenys neskelbtini) (laikinas pobūdis), SMS nuotraukas. Bendrovė (iš elektroninio pašto adreso (duomenys neskelbtini)) elektroniniu paštu pateikė atsakymą, kad nurodytam telefono numeriui šiuo metu yra priskirtas planas „Saugiau neriboti GB“, nuo pareiškėjos minėto laikotarpio jokių pokyčių šiam planui nebuvo atlikta. Atkreipė dėmesį, kad Lietuvos operatoriai taiko sąžiningo naudojimo taisyklę. Tai yra – jei klientas per paskutinius keturis mėnesius daugiau laiko praleidžia užsienyje, arba daugiau naudojasi paslaugomis užsienyje (skambučiai, SMS, internetas arba viskas kartu), nei Lietuvoje, tuomet yra taikomi dar papildomi tarifai prie esamo plano mokesčio. Pažeidus ES leidžiamus duomenų kiekio limitus ir/ar kitus apribojimus, taikomos didmeninės reguliuojamų tarptinklinio ryšio paslaugų kainos: 0,0266 Eur/min., 0,0048 Eur/SMS, 0,0018 Eur/MB su PVM. Įeinančio skambučio kaina - 0,0131 Eur/min.

Tarnyba 2026 m. vasario 9 d. priimtame Sprendime nurodė, kad gavo pareiškėjos 2026 m. vasario 2 d. Skundą dėl viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjos Bendrovės (toliau – ir teikėja) veiksmų. Įvertinus pareiškėjos pateiktą informaciją, nustatyta, kad nagrinėjamas skundas yra grindžiamas tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios jau buvo nurodytos ir įvertintos ankstesniame pareiškėjos skunde, pateiktame RRT 2025 m. liepos 7 d. Nors šiame skunde reikalavimai suformuluoti kitaip, jų esmė išlieka tapati, kadangi jie kyla iš tų pačių aplinkybių, kurios jau buvo išsamiai įvertintos ir dėl kurių RRT yra pasisakiusi. Pažymėjo, kad naujų faktinių aplinkybių ar teisiškai reikšmingų duomenų, galinčių pakeisti ankstesnio vertinimo išvadas, skunde nepateikta. Ankstesnio nagrinėjimo metu buvo konstatuota, jog teikėja turėjo teisę taikyti paslaugų apribojimus bei papildomus mokesčius, todėl pakartotinai pareikšti reikalavimai nelaikytini pagrįstais ir nesudaro pagrindo iš naujo vertinti tų pačių aplinkybių. Kadangi į pirmąjį skundą pareiškėjai jau buvo atsakyta 2025 m. liepos 24 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – 2025 m. liepos 24 d. Raštas), informavo, kad iš naujo tos pačios situacijos nebeanalizuos. Pakartotinai pridėda anksčiau siųstą atsakymą ir patvirtina, kad RRT pozicija dėl šios situacijos nesikeičia. Informavo, kad RRT, kaip centrinio administravimo subjekto, atsakymai gali būti skundžiami per vieną mėnesį nuo atsakymo įteikimo pasirinktinai Komisijai arba Regionų administraciniam teismui.

Tarnyba prie Sprendimo pridėjo Tarnybos 2025 m. liepos 24 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir 2025 m. liepos 24 d. Raštas), kuriame Tarnyba atsakė į pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skundą. Tarnyba išdėstė Bendrovės pateiktą informaciją dėl pareiškėjos situacijos, rėmėsi ES reglamento 2016/2286 nuostatomis dėl tarptinklinio ryšio paslaugos savojoje šalyje taikomos kainos vartotojams, kurie paprastai gyvena paslaugų teikėjo valstybėje narėje arba turi su ja pastovų ryšį, susijusį su dažnu ir ilgalaikiu buvimu jos teritorijoje. Nurodė, kad teikėja sutartyje aiškiai apibrėžia paslaugų naudojimą susiedama jį su nuolatiniu gyvenimu ar ryšiu su Lietuva; kadangi nuo 2025 m. kovo pabaigos pareiškėja gyvena ir dirba (duomenys neskelbtini), o paslaugomis dažniau naudojasi ne Lietuvoje, vadovaujantis ES reglamentu ir sutartimi, atsižvelgus į aplinkybę, jog teikėja informavo trumpesniais žinutėmis (SMS), ji turėjo teisę taikyti paslaugų apribojimus ir papildomus mokesčius. Informavo, kad RRT, kaip centrinio administravimo subjekto, atsakymai gali būti skundžiami pasirinktinai Komisijai arba Regionų administraciniam teismui.

Pareiškėja su skundu, be kitų priedų, pateikė ir Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos 2026 m. vasario 12 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini), iš kurio matyti, kad pareiškėja kreipėsi į pastarąją tarnybą dėl Bendrovės veiksmų, galimai pažeidžiančių jos teises ir teisėtus interesus. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba nurodė, kad pagal Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktą, vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų (šiuo atveju Bendrovės) ginčus dėl Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo reglamentuojamų santykių nagrinėja

Tarnyba; nustatė, kad dėl to paties ginčo pareiškėja kreipėsi į Tarnybą, todėl pareiškėjos prašymo Tarnybai nepersius.

Pareiškėja, nesutikdama su Tarnybos 2026 m. vasario 9 d. Sprendimu, priimtu atsakant į jos 2026 m. vasario 2 d. Skundą, pateikė skundą Komisijai ir prašo šį Sprendimą panaikinti.

Nagrinėjamu atveju Tarnyba skundžiamame Sprendime nurodė, kad kadangi į ankstesnį skundą pareiškėjai jau buvo atsakyta 2025 m. liepos 24 d. Raštu, iš naujo tos pačios situacijos nebeanalizuos. Atsakovė atsiliepime į pareiškėjos skundą kaip Sprendimo priėmimo pagrindą nurodė VAI 23 straipsnio 6 dalį. Komisija pažymi, kad galiojančios redakcijos VAI 23 straipsnis reglamentuoja administracinės procedūros pradžią, šiame straipsnyje nėra nurodytos 6 dalies. Kaip matyti iš ginčijamo Sprendimo, Tarnyba pareiškėjos Skundo nenagrinėjo, remdamasi tuo, kad Skundas yra grindžiamas tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios jau buvo nurodytos ir įvertintos ankstesniame pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skunde, pateiktame RRT ir nors Skunde reikalavimai suformuluoti kitaip, jų esmė išlieka tapati, kadangi jie kyla iš tų pačių aplinkybių, kurios jau buvo išsamiai įvertintos ir dėl kurių RRT yra pasisakiusi; naujų faktinių aplinkybių ar teisiškai reikšmingų duomenų, galinčių pakeisti ankstesnio vertinimo išvadas, Skunde nepateikta. Taigi, įvertinus skundžiamo Sprendimo turinį, nustatyta, kad Tarnyba nagrinėjamu atveju nenagrinėjo pareiškėjos Skundo iš esmės kaip pateikto dėl to paties, jau anksčiau Tarnybos išnagrinėto pareiškėjos keliamo klausimo.

VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Taigi, pagal šį teisinį reglamentavimą, prašymas gali būti nenagrinėjamas, kai nustatoma, kad 1) dėl to paties klausimo jau yra priimtas viešojo administravimo subjekto sprendimas (arba asmeniui pateiktas atsakymas); ir 2) asmuo nepateikia naujų faktinių duomenų ar papildomų argumentų, leidžiančių abejoti ankstesnio sprendimo (atsakymo) pagrįstumu.

Teisės teorijoje naudojamos terminologijos prasme tai reiškia, kad šioje teisės normoje yra įtvirtintas draudimas dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nagrinėti pakartotinį skundą, dėl kurio kompetentinga institucija jau yra priėmusi sprendimą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) 2021 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-89-438/2021). Tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais (žr., pvz., LVAT 2015 m. balandžio 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-869-756/2015). Draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir (ar) ne tuo pačiu pagrindu (žr., pvz., LVAT 2014 m. birželio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-762/2014). Vertinant, ar pagrįstai pareiškėjo kreipimasis pakartotinai nenagrinėtas, analizuojama, ar kreipimesi pateikiami nauji faktiniai duomenys, papildomi argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu (žr., pvz., LVAT 2012 m. sausio 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-37/2012). Be to, turi būti kreipiamas dėmesys ne tik į tai, kokius prašymus asmuo suformulavo viešojo administravimo subjektui savo skunde, o analizuojamas visas skundo turinys, ypač atkreipiant dėmesį į tai, ar viešojo administravimo subjektui pateiktame naujame skunde tuo pačiu klausimu yra nurodyta naujų faktinių duomenų, kurių nebuvo nurodyta ankstesniame skunde (žr., pvz., LVAT 2012 m. liepos 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-392/2012, 2023 m. vasario 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-191-815/2023).

Iš prijungtos Komisijos bylos Nr. AG-1069/07-2025 duomenų nustatyta, kad pareiškėja Tarnybai pateikė 2025 m. liepos 7 d. skundą dėl Bendrovės nesąžiningo tarptinklinio ryšio paslaugų naudojimo (toliau – ir 2025 m. liepos 7 d. skundas), kuriame nurodė, kad atvažiavo dirbti į (duomenys neskelbtini) 2025 m. kovo 25 d., šiuo metu laikinai gyvena ir dirba (duomenys neskelbtini), tačiau tai susiję su laikina situacija, planuoja grįžti į Lietuvą artimiausiu metu. Bendrovė jai taiko

nesąžiningo tarptinklinio ryšio paslaugų naudojimo taisyklę – papildomą mokestį už interneto duomenų naudojimą užsienyje ir taiko didmenines pokalbių tarptinklinio ryšio paslaugų kainas; praėjo 3 mėn. ir 5 d. Bendrovė užblokavo paslaugų planą ir pradėjo taikyti papildomą mokestį už interneto duomenų naudojimą užsienyje ir taiko didmenines pokalbių tarptinklinio ryšio paslaugų kainas; 2025 m. liepos 5 d. likę sąskaitoje 45 GB naudoti užsienyje internetą buvo užblokuoti (plane 50 GB interneto užsienyje) ir apmokestino standartiniu tarifu. Pasak Bendrovės, per pastaruosius 4 mėn. (praėjo 3 mėn. ir 5 d.) daugiau laiko praleidžia užsienyje, užsienyje išnaudojo daugiau interneto nei Lietuvoje arba daugiau naudojasi paslaugomis užsienyje nei Lietuvoje, tuomet taiko „sąžiningo naudojimo politiką“ ir dar papildomus tarifus prie esamo plano mokesčio. Yra pasipiktinusi Bendrove, nes ji neturi galimybės netaikyti šių tarifų. Nuoširdžiai prašo atsižvelgti į jos aplinkybes ir taikyti išimtį, kad Bendrovė netaikytų papildomo mokesčio už duomenų naudojimą užsienyje ir netaikytų tarptinklinio ryšio paslaugų kainų. Paslaugas su nuolaida (paslaugų planas) užblokavo 2025 m. liepos 5 d. Yra lojali Bendrovės jau 35 metus paslaugų naudotoja ir pagrįstai gali naudotis paslaugomis užsienyje ilgesnį laiką dėl objektyvių darbo priežasčių. Atsakant į pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skundą, Tarnyba priėmė 2025 m. liepos 24 d. Raštą, dėl kurio teiktas skundas Komisijai. 2026 m. sausio 21 d. Komisijos sprendime Nr. 21RE-67 (AG-1069/07-2025) padaryta išvada, kad nagrinėjamu atveju Tarnyba išnagrinėjo pareiškėjos pateiktą kreipimąsi ne kaip vartotojo ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjo ginčą Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka, o veikdama kaip viešojo administravimo subjektas. Komisija minėtoje byloje taip pat sprendė, kad atsakymas į pareiškėjos skundą pateiktas jame keliamų klausimų ribose dėl pareiškėjai taikomų tarptinklinio ryšio paslaugų apmokestinimo ir nepažeidžiant VAI keliamų išsamumo reikalavimų.

Atsakovės atstovė Komisijos posėdyje paaiškino, kad pagal pareiškėjos reikalavimo pobūdį, Tarnyba pareiškėjos kreipimąsi nagrinėjo viešojo administravimo procedūros metu, vertino kaip ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekantis subjektas pagal VAI ir nevertino kaip vartojimo ginčo.

Bylos duomenimis, pareiškėja 2026 m. vasario 2 d. Skunde Tarnybai, prašydama ištirti Bendrovės veiksmus ir įpareigoti operatorių nutraukti pareiškėjos teisių pažeidimą dėl užblokuoto mobiliojo ryšio plano, taikytų papildomų mokesčių, motyvuojant sąžiningo naudojimosi taisyklių pažeidimu; pareiškėja nurodė, kad yra ilgametė Bendrovės klientė, jos nuolatinė gyvenamoji vieta deklaruota Lietuvos Respublikoje, ji laikinai buvo (duomenys neskelbtini) darbo tikslais nuo 2025 m. kovo 30 d. Įvertinus 2026 m. vasario 2 d. Skundo turinį, laikytina, kad pareiškėja, šiame skunde nurodydama Bendrovės veiksmus, su kuriais nesutinka, iš esmės išdėstė tas pačias aplinkybes, kaip ir 2025 m. liepos 7 d. skunde Tarnybai. Tokiu būdu sprendžiant, kad pareiškėjos Tarnybai teikti skundai – 2025 m. liepos 7 d. skundas ir 2026 m. vasario 2 d. pateiktas Skundas iš esmės yra tapataus turinio. Sutiktina su atsakovės pozicija, išdėstyta Sprendime, kad Skundas yra grindžiamas tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios jau buvo nurodytos pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skunde ir nors Skunde reikalavimai suformuluoti kitaip, tačiau jų esmė išlieka tapati, kadangi jie kyla iš tų pačių aplinkybių, kurios jau buvo įvertintos ir dėl kurių Tarnyba yra pasisakiusi. Bylos duomenimis, į pareiškėjos 2025 m. liepos 7 d. skundą atsakyta Tarnybos 2025 m. liepos 24 d. Raštu. Todėl Tarnybai pateikus pareiškėjai atsakymą keliamu klausimu ir pareiškėjai nepateikus naujų duomenų, leidžiančių abejoti 2025 m. liepos 7 d. Rašto pagrįstumu, pakartotinė administracinė procedūra, nagrinėjant iš esmės tapatų pareiškėjos 2026 m. vasario 2 d. Skundą, negalima. Tokia Tarnybos pozicija pagrįstai išdėstyta Sprendime. Pažymėtina, kad šiuo atveju, nors Sprendime ir nebuvo nurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas, tačiau tai nelaikytina esminiu pažeidimu, dėl kurio būtų pagrindas panaikinti ginčijamą Sprendimą.

LVAT praktikoje pažymėta, kad VAI 10 straipsnio 5 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindas, taip pat motyvai, todėl kai nėra pagrindo individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* (esant konkrečiai situacijai) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą,

šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (žr., pvz., LVAT 2017 m. rugsėjo 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017; 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021; kt.). Šiuo atveju, įvertinus skundžiamo Sprendimo turinį kaip visumą ir jame išsamiai išdėstytas aplinkybes bei pateiktus Sprendimo priėmimo motyvus, nelaikytina, kad trūkumai dėl konkrečios teisės normos nenurodymo galėjo sutrukdyti pareiškėjai suprasti Sprendimo esmę bei turinį. Skundžiamo Sprendimo priėmimo pagrindas nagrinėjamu atveju yra aiškus ir atitinka VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte apibrėžtą atvejį, kuomet asmens skundas viešojo administravimo subjekto sprendimu gali būti nenagrinėjamas.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, vadovaujantis nurodytu teisiniu reglamentavimu ir teismų praktika, Komisija prieina prie išvados, kad Tarnybos 2026 m. vasario 9 d. priimtas Sprendimas yra pakankamai aiškus, tinkamai pagrįstas faktinėmis aplinkybėmis ir motyvuotas, o nustatyti trūkumai dėl konkrečios teisės normos nenurodymo nepakeičia Sprendimo esmės ir šiuo konkrečiu atveju nesudaro pagrindo Sprendimą panaikinti. Netenkinus reikalavimo dėl Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinį reikalavimą (pareiškėjos skundo Komisijai antrasis reikalavimas) įpareigoti Tarnybą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Skundą ir priimti naują sprendimą. Pareiškėjos skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos (duomenys neskelbtini) skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė